

III

(Forberedende retsakter)

RÅDET

RÅDETS FØRSTEBEHANDLINGSHOLDNING (EU) Nr. 3/2020

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om mindstekrav til genbrug af vand**Vedtaget af Rådet den 7. april 2020****(EØS-relevant tekst)**

(2020/C 147/01)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionens vandressourcer er i stigende grad under pres, hvilket fører til vandknaphed og en forringelse af vandkvaliteten. Navnlig klimaændringer, uforudsigelige vejrmonstre og tørke bidrager betydeligt til den belastning af tilgængeligheden af ferskvand, der forårsages af byudvikling og landbrug.
- (2) Unionens evne til at reagere på det stigende pres på vandressourcer kan forbedres ved at øge genbrug af rensset spildevand, begrænse indvinding fra overfladevandområder og grundvandsforekomster, mindske virkningen af udledning af rensset spildevand til vandområder og fremme vandbesparelser gennem flere anvendelsesmuligheder for spildevand, samtidig med at der sikres et højt niveau af miljøbeskyttelse. I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF ⁽⁴⁾ nævnes genbrug af vand i kombination med fremme af vandeffektive teknologier i industrien og vandbesparende vandingsteknikker som en af de supplerende foranstaltninger, som medlemsstaterne kan vælge at anvende for at nå nævnte direktivs mål om god kvalitativ og kvantitativ vandtilstand for overfladevandområder og grundvandsforekomster. Ifølge Rådets direktiv 91/271/EØF ⁽⁵⁾ skal rensset spildevand genbruges, når dette er hensigtsmæssigt.

⁽¹⁾ EUT C 110 af 22.3.2019, s. 94.

⁽²⁾ EUT C 86 af 7.3.2019, s. 353.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 12.2.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 7.4.2020. Europa-Parlamentets holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand (EFT L 135 af 30.5.1991, s. 40).

- (3) Meddelelsen fra Kommissionen af 14. november 2012 »En plan for at beskytte Europas vandressourcer« peger på behovet for at skabe et instrument til regulering af standarder på EU-plan for genbrug af vand med henblik på at fjerne hindringerne for udbredt brug af en sådan alternativ vandforsyningsmulighed, dvs. en, som kan hjælpe med at reducere vandknaphed og mindske forsyningssystemernes sårbarhed.
- (4) I meddelelsen fra Kommissionen af 18. juli 2007 »Indsatsen mod vandknaphed og tørke i Den Europæiske Union« præciseres hierarkiet for foranstaltninger, som medlemsstaterne bør overveje i deres håndtering af vandknaphed og tørke. Det hedder i meddelelsen, at i regioner, hvor alle forebyggende foranstaltninger er gennemført i henhold til vandhierarkiet, og hvor efterspørgslen efter vand stadig overstiger vandtilgængeligheden, kan supplerende vandforsyningsinfrastruktur i nogle tilfælde og under behørig hensyntagen til lønsomhedsaspektet tjene som en alternativ tilgang til at afbøde virkningerne af alvorlig tørke.
- (5) I sin beslutning af 9. oktober 2008 om indsatsen mod vandknaphed og tørke i Den Europæiske Union ⁽⁶⁾ minder Europa-Parlamentet om, at en efterspørgselsstyrer tilgang i forbindelse med vandressourceforvaltning bør foretrækkes, men finder, at Unionen bør vælge en helhedstilgang til forvaltningen af vandressourcer og kombinere foranstaltninger til efterspørgselsstyring, foranstaltninger til optimering af eksisterende ressourcer inden for vandets kredsløb og foranstaltninger til skabelse af nye ressourcer, og at der i forbindelse med denne tilgang også må tages miljømæssige, sociale og økonomiske hensyn.
- (6) I sin meddelelse af 2. december 2015 »Kredsløbet lukkes — en EU-handlingsplan for den cirkulære økonomi« har Kommissionen forpligtet sig til at træffe en række foranstaltninger for at fremme genbrug af rensset spildevand, herunder udvikling af et lovgivningsforslag om mindstekrav til genbrug af vand. Kommissionen bør ajourføre sin handlingsplan og bibeholde vandressourcer som et prioriteret område for indsatsen.
- (7) Formålet med denne forordning er at fremme udbredelsen af genbrug af vand, når det er hensigtsmæssigt og omkostningseffektivt, og derved skabe en gunstig ramme for de medlemsstater, der ønsker eller har behov for at genbruge vand. Genbrug af vand er en lovende mulighed for mange medlemsstater, men i øjeblikket er det kun en lille del af dem, der genbruger vand og har vedtaget national lovgivning eller nationale standarder i denne henseende. Denne forordning bør være så fleksibel, at det er muligt at fortsætte praksis for genbrug af vand og samtidig sikre, at andre medlemsstater kan anvende disse regler, når de beslutter at indføre denne praksis på et senere tidspunkt. Enhver beslutning om ikke at genbruge vand bør være behørigt begrundet baseret på de kriterier, der er fastlagt i denne forordning, og bør revideres regelmæssigt.
- (8) Direktiv 2000/60/EF giver medlemsstaterne den nødvendige fleksibilitet til at medtage supplerende foranstaltninger i de indsatsprogrammer, der er vedtaget for at støtte deres bestræbelser på at opfylde vandkvalitetsmålene som fastsat i nævnte direktiv. Den ikke-udtømmende liste over supplerende foranstaltninger, der er fastsat i bilag VI, del B, til direktiv 2000/60/EF, indeholder bl.a. foranstaltninger til genbrug af vand. I denne forbindelse og i overensstemmelse med et hierarki af foranstaltninger, som medlemsstaterne kan overveje i deres håndtering af vandknaphed og tørke, og som tilskynder til foranstaltninger rækkende fra vandbesparelse til vandprissætning og alternative løsninger, og under behørig hensyntagen til lønsomhedsaspektet, bør mindstekravene til genbrug af vand som fastsat i denne forordning anvendes, når rensset byspildevand fra rensningsanlæg for byspildevand i overensstemmelse med direktiv 91/271/EØF genbruges til vanding i landbruget.
- (9) Genbrug af korrekt rensset spildevand, for eksempel fra rensningsanlæg for byspildevand, anses for at have en lavere miljøpåvirkning end andre alternative vandforsyningsmetoder såsom vandoverførsler eller afsaltning. Genbrug af vand af den art, som kan reducere vandspild og spare vand, finder dog kun sted i begrænset omfang i Unionen. Dette synes til dels at skyldes de betydelige omkostninger ved systemer til genbrug af spildevand samt, at Unionen ikke har fælles miljø- og sundhedsstandarder for genbrug af vand, og navnlig for landbrugsprodukters vedkommende de potentielle sundheds- og miljæriscer og de potentielle hindringer for den frie bevægelighed for sådanne produkter, der er blevet vandet med genvundet vand.

⁽⁶⁾ EUT C 9 E af 15.1.2010, s. 33.

- (10) Sundhedsstandarder i forbindelse med fødevarerhygiejne for landbrugsprodukter, der er vandet med genvundet vand, kan kun opnås, hvis kvalitetskravene til genvundet vand beregnet til vanding i landbruget ikke afviger væsentligt mellem medlemsstaterne. Harmonisering af kravene ville også bidrage til et velfungerende indre marked for sådanne produkter. Derfor bør der indføres minimumsniveauer for harmonisering ved at fastsætte mindstekrav til vandkvalitet og overvågning. Disse mindstekrav bør bestå af minimumsparametre for genvundet vand, som er baseret på de tekniske rapporter fra Kommissionens Fælles Forskningscenter, og som afspejler internationale standarder for genbrug af vand, og andre strengere eller yderligere kvalitetskrav, der om nødvendigt pålægges af kompetente myndigheder sammen med eventuelle relevante forebyggende foranstaltninger.
- (11) Genbrug af vand til vanding i landbruget kan også bidrage til at fremme den cirkulære økonomi ved at genvinde næringsstoffer fra det genvundne vand og anvende dem på afgrøder ved hjælp af gødningsvandingsteknikker. Genbrug af vand kan dermed potentielt mindske behovet for supplerende anvendelse af mineralisk gødning. Slutbrugere bør oplyses om indholdet af næringsstoffer i genvundet vand.
- (12) Genbrug af vand kan bidrage til genvinding af de næringsstoffer, der er indeholdt i rensat byspildevand, og brug af genvundet vand til vandingsformål i landbruget eller skovbruget kan være en metode til at tilbageføre næringsstoffer såsom kvælstof, fosfor og kalium til naturlige biogeokemiske kredsløb.
- (13) Den store investering, der er nødvendig for at opgradere rensningsanlæg for byspildevand, og manglen på finansielle incitamenter til at praktisere genbrug af vand i landbruget er blevet udpeget som en af årsagerne til den ringe udbredelse af genbrug af vand i Unionen. Det bør være muligt at løse disse problemer ved at fremme innovative ordninger og økonomiske incitamenter for derved behørigt at tage hensyn til omkostningerne og de samfundsøkonomiske og miljømæssige fordele ved genbrug af vand.
- (14) Overholdelsen af mindstekrav til genbrug af vand bør stemme overens med Unionens vandpolitik og bidrage til opnåelsen af målene for bæredygtig udvikling i De Forenede Nationers 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling, navnlig mål 6, for at sikre adgangen til og bæredygtig forvaltning af vand og sanitet for alle såvel som en betydelig stigning i genanvendelse af vand og sikker genbrug af vand globalt med henblik på at bidrage til at opfylde De Forenede Nationers mål 12 for bæredygtig udvikling om bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion. Desuden bør denne forordning tilstræbe at sikre anvendelsen af artikel 37 om miljøbeskyttelse i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (15) I visse tilfælde transporterer og oplagrer operatører af genvindingsfaciliteter stadig genvundet vand uden for genvindingsfacilitetens udløb, inden de leverer det til de næste aktører i kæden, som f.eks. distributionsoperatøren for genvundet vand eller oplagingsoperatøren for genvundet vand, eller til slutbrugeren. Det er nødvendigt at definere overholdelsepunktet for at præcisere, hvor ansvaret ophører for operatøren af genvindingsfaciliteten, og hvor ansvaret for den næste aktør i kæden begynder.
- (16) Risikostyring bør omfatte identifikation og styring af risici på en proaktiv måde og bør inkorporere konceptet om produktion af genvundet vand af en bestemt kvalitet, der kræves til bestemte anvendelser. Risikovurdering bør baseres på vigtige risikostyringselementer og bør afdække eventuelle yderligere vandkvalitetskrav, der er nødvendige for at sikre tilstrækkelig beskyttelse af miljøet samt af menneskers og dyrs sundhed. Med henblik herpå bør risikostyringsplaner for genbrug af vand sikre, at genvundet vand anvendes og forvaltes sikkert, og at der ikke er nogen risici for miljøet eller for menneskers eller dyrs sundhed. Med henblik på at udarbejde sådanne risikostyringsplaner kan eksisterende internationale retningslinjer eller standarder, f.eks. ISO 20426:2018 Guidelines for health risk assessment and management for non-potable water reuse, ISO 16075:2015 Guidelines for treated waste water use for irrigation projects eller Verdenssundhedsorganisationens (WHO's) retningslinjer, anvendes.
- (17) Kvalitetskravene til drikkevand er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/...⁽⁷⁾. Medlemsstaterne bør træffe passende foranstaltninger for at sikre, at aktiviteterne for genbrug af vand ikke medfører forringelse af drikkevandskvaliteten. Derfor bør risikostyringsplanen lægge særlig vægt på at beskytte vandområder, der anvendes til indvinding af drikkevand, og relevante beskyttelseszoner.

(7) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/... af ... om kvaliteten af drikkevand (EUT L ... af ..., s. ...).

- (18) Samarbejde og interaktion mellem de forskellige parter, der er involveret i processen for genvinding af vand, bør være en forudsætning for at fastlægge procedurer for rensning af genvundet vand i overensstemmelse med kravene til specifikke anvendelser og for at kunne planlægge forsyningen af genvundet vand i overensstemmelse med efterspørgslen fra slutbrugere.
- (19) For effektivt at beskytte miljøet og menneskers og dyrs sundhed bør operatører af genvindingsfaciliteter være hovedansvarlige for kvaliteten af det genvundne vand ved overholdespunktet. Med henblik på overholdelse af mindstekravene i denne forordning og eventuelle yderligere betingelser, der fastsættes af den kompetente myndighed, bør operatører af genvindingsfaciliteter overvåge kvaliteten af det genvundne vand. Det er derfor hensigtsmæssigt at fastsætte mindstekravene til overvågning, der omfatter frekvens for den rutinemæssige overvågning samt tidspunkt og performancemål med hensyn til valideringsovervågning. Visse krav til rutinemæssig overvågning er fastsat i direktiv 91/271/EØF.
- (20) Denne forordning bør omfatte genvundet vand, som kommer fra spildevand, der er opsamlet i kloaknet, som er blevet rensat i rensningsanlæg for byspildevand i overensstemmelse med direktiv 91/271/EØF, og som gennemgår yderligere rensning enten i rensningsanlægget for byspildevand eller i en genvindingsfacilitet for at opfylde parametrene i denne forordnings bilag I. I henhold til direktiv 91/271/EØF behøver byområder med under 2 000 personækvivalenter (PE) ikke at blive forsynet med et kloaknet. Byspildevand fra byområder med under 2 000 PE, der tilledes et kloaknet, bør dog være genstand for passende rensning, før det udledes til ferskvand eller flodmundinger, jf. direktiv 91/271/EØF. I denne forbindelse bør spildevand fra byområder med under 2 000 PE kun være omfattet af denne forordning, når det tilledes et kloaknet og renses i et rensningsanlæg for byspildevand. På tilsvarende vis bør denne forordning ikke omfatte biologisk nedbrydeligt industrispildevand fra virksomheder, der falder ind under de i bilag III til direktiv 91/271/EØF anførte industrisektorer, medmindre spildevandet fra disse virksomheder tilledes et kloaknet og renses i et rensningsanlæg for byspildevand.
- (21) Genbrug af rensat byspildevand til vanding i landbruget er en markedsbaseret foranstaltning baseret på landbrugssektorens efterspørgsel og behov, navnlig i visse medlemsstater med mangel på vandressourcer. Operatørerne af genvindingsfaciliteter og slutbrugerne bør samarbejde for at sikre, at genvundet vand, som produceres i overensstemmelse med mindstekravene til kvalitet i denne forordning, opfylder slutbrugernes behov med hensyn til afgrødekategorier. I de tilfælde, hvor kvalitetsklasserne for vand, der produceres af operatørerne af genvindingsfaciliteter, ikke er kompatible med den afgrødekategori og vandingsmetode, som allerede er indført i det forsynede område, f.eks. i et kollektivt forsyningsssystem, kan vandkvalitetskravene opfyldes ved i en senere fase at anvende flere vandrensningsmuligheder alene eller kombineret med muligheder for ikke-rensning for det genvundne vand i overensstemmelse med tilgangen med flere barrierer.
- (22) For at sikre optimal genbrug af byspildevandsressourcer bør slutbrugerne modtage undervisning med henblik på at sikre, at de anvender vand i den rigtige kvalitetsklasse for genvundet vand. Hvis en bestemt type af afgrøde har et ukendt eller flere anvendelsesformål, bør genvundet vand af den højeste kvalitetsklasse anvendes, medmindre der anvendes passende barrierer, der gør det muligt at opnå den påkrævede kvalitet.
- (23) Det er nødvendigt at sikre, at brugen af genvundet vand er sikker og derved fremme genbrug af vand på EU-plan og øge offentlighedens tillid til denne. Produktion af og forsyning med genvundet vand til vanding i landbruget bør derfor kun være mulig på grundlag af en tilladelse, der udstedes af medlemsstaternes kompetente myndigheder. For at sikre en harmoniseret tilgang på EU-plan, sporbarhed af genvundet vand og gennemsigtighed, bør de materielle regler for sådanne tilladelser fastsættes på EU-plan. De nærmere procedurer for udstedelse af tilladelser, f.eks. udpegningen af de kompetente myndigheder og tidsfrister, bør dog fastsættes af medlemsstaterne. Medlemsstaterne bør kunne udstede tilladelser gennem anvendelse af eksisterende procedurer, der tilpasses for at tage højde for de krav, som indføres ved denne forordning. Ved udpegelsen af de ansvarlige parter med henblik på udarbejdelsen af risikostyringsplanen for genbrug af vand og den kompetente myndighed for udstedelse af tilladelsen til produktion af og forsyning med genvundet vand bør medlemsstaterne sikre, at der ikke er nogen interessekonflikt.
- (24) Hvis der er behov for en distributionsoperatør for genvundet vand og en oplagringsoperatør for genvundet vand, bør det være muligt at kræve, at sådanne operatører har en tilladelse. Hvis alle kravene for at opnå tilladelsen er opfyldt, bør medlemsstatens kompetente myndighed udstede en tilladelse, der indeholder alle de nødvendige betingelser og foranstaltninger, der er fastlagt i risikostyringsplanen for genbrug af vand.

- (25) Ved anvendelsen af denne forordning bør rensningsoperationer og genvindingsoperationer for byspildevand kunne foregå på samme fysiske placering ved hjælp af samme facilitet eller forskellige, separate faciliteter. Det bør også være muligt for samme aktør at være operatør af både rensningsanlægget og genvindingsfaciliteten.
- (26) De kompetente myndigheder bør kontrollere, at genvundet vand overholder de betingelser, som er fastsat i den relevante tilladelse. I tilfælde af manglende overholdelse bør disse myndigheder kræve, at de ansvarlige parter træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at det genvundne vand overholder betingelserne. Forsyning med det genvundne vand bør suspenderes, hvis manglende overholdelse medfører en væsentlig risiko for miljøet eller for menneskers eller dyrs sundhed.
- (27) Bestemmelserne i denne forordning er påtænkt at supplere kravene i anden EU-lovgivning, navnlig med hensyn til mulige sundheds- og miljørisici.

For at sikre en helhedsorienteret tilgang til imødegåelse af mulige risici for miljøet og for menneskers og dyrs sundhed bør operatørerne af genvindingsfaciliteter og kompetente myndigheder tage højde for kravene i anden relevant EU-lovgivning, navnlig Rådets direktiv 86/278/EØF⁽⁸⁾, 91/676/EØF⁽⁹⁾ og 98/83/EF⁽¹⁰⁾, direktiv 91/271/EØF og 2000/60/EF, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002⁽¹¹⁾, (EF) nr. 852/2004⁽¹²⁾, (EF) nr. 183/2005⁽¹³⁾, (EF) nr. 396/2005⁽¹⁴⁾ og (EF) nr. 1069/2009⁽¹⁵⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/7/EF⁽¹⁶⁾, 2006/118/EF⁽¹⁷⁾, 2008/105/EF⁽¹⁸⁾ og 2011/92/EU⁽¹⁹⁾, og Kommissionens forordning (EF) nr. 2073/2005⁽²⁰⁾, (EF) nr. 1881/2006⁽²¹⁾ og (EU) nr. 142/2011⁽²²⁾.

- (28) Ved forordning (EF) nr. 852/2004 er der fastsat generelle regler for ledere af fødevarer virksomheder, og de omfatter produktion, forarbejdning, distribution og markedsføring af fødevarer til konsum. Nævnte forordning omhandler sundhedskvaliteten af fødevarer, og ifølge et af dens hovedprincipper påhviler det primære ansvar for fødevarer sikkerheden lederen af fødevarer virksomheden. Nævnte forordning er også understøttet af detaljeret vejledning. I denne henseende er meddelelsen fra Kommissionen om vejledning om imødegåelse af mikrobiologiske risici i friske frugter og grøntsager i primærproduktionen gennem god hygiejne særligt relevant. Mindstekravene til genvundet vand som fastsat ved denne forordning udelukker ikke ledere af fødevarer virksomheder fra at opnå den vandkvalitet, som er påkrævet for at overholde forordning (EF) nr. 852/2004, ved i en senere fase at anvende flere vandrensningsmuligheder alene eller kombineret med muligheder for ikke-rensning.

⁽⁸⁾ Rådets direktiv 86/278/EØF af 12. juni 1986 om beskyttelse af miljøet, navnlig jorden, i forbindelse med anvendelse i landbruget af slam fra rensningsanlæg (EFT L 181 af 4.7.1986, s. 6).

⁽⁹⁾ Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget (EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand (EFT L 330 af 5.12.1998, s. 32).

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarer lovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 af 29. april 2004 om fødevarer hygiejne (EUT L 139 af 30.4.2004, s. 1).

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 183/2005 af 12. januar 2005 om krav til foderstofhygiejne (EUT L 35 af 8.2.2005, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 af 23. februar 2005 om maksimalgrænseværdier for pesticidrester i eller på vegetabiliske og animalske fødevarer og foderstoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF (EUT L 70 af 16.3.2005, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009 af 21. oktober 2009 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter og afledte produkter, som ikke er bestemt til konsum, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1774/2002 (forordningen om animalske biprodukter) (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/7/EF af 15. februar 2006 om forvaltning af badevandskvalitet og om ophævelse af direktiv 76/160/EØF (EUT L 64 af 4.3.2006, s. 37).

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/118/EF af 12. december 2006 om beskyttelse af grundvandet mod forurening og forringelse (EUT L 372 af 27.12.2006, s. 19).

⁽¹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/105/EF af 16. december 2008 om miljøkvalitetskrav inden for vandpolitikken, om ændring og senere ophævelse af Rådets direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF og 86/280/EØF og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 84).

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1).

⁽²⁰⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2073/2005 af 15. november 2005 om mikrobiologiske kriterier for fødevarer (EUT L 338 af 22.12.2005, s. 1).

⁽²¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1881/2006 af 19. december 2006 om fastsættelse af grænseværdier for bestemte forurenende stoffer i fødevarer (EUT L 364 af 20.12.2006, s. 5).

⁽²²⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 142/2011 af 25. februar 2011 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter og afledte produkter, som ikke er bestemt til konsum, og om gennemførelse af Rådets direktiv 97/78/EF for så vidt angår visse prøver og genstande, der er fritaget for veterinærkontrol ved grænsen som omhandlet i samme direktiv (EUT L 54 af 26.2.2011, s. 1).

- (29) Der er stort potentiale for genanvendelse og genbrug af rensed spildevand. For at fremme og tilskynde til genbrug af vand bør angivelsen af specifikke anvendelser i denne forordning ikke forhindre medlemsstaterne i at tillade brug af genvundet vand til andre formål, herunder til industrielle, rekreative og miljømæssige formål, i det omfang det anses for nødvendigt i overensstemmelse med nationale omstændigheder og behov, forudsat at der sikres et højt beskyttelsesniveau for miljøet og for menneskers og dyrs sundhed.
- (30) De kompetente myndigheder bør samarbejde med andre relevante myndigheder ved at udveksle oplysninger for at sikre overholdelsen af relevante EU-krav og nationale krav.
- (31) For at øge tilliden til genbrug af vand bør oplysninger gøres tilgængelige for offentligheden. Ved at stille klare, omfattende og ajourførte oplysninger om genbrug af vand til rådighed sikres der øget gennemsigtighed og sporbarhed, og dette kunne også være brugbart for andre relevante myndigheder, for hvem det specifikke genbrug af vand har konsekvenser. For at tilskynde til genbrug af vand og med henblik på at gøre interessenter opmærksomme på fordelene ved genbrug af vand og derved fremme accept deraf bør medlemsstaterne sikre, at der udarbejdes informations- og oplysningskampagner, der er tilpasset omfanget af genbrug af vand.
- (32) Uddannelse og oplæring af slutbrugerne er af største betydning som led i gennemførelsen og opretholdelsen af forebyggende foranstaltninger. Konkrete forebyggende foranstaltninger med hensyn til menneskers eksponering bør overvejes i risikostyringsplanen, f.eks. anvendelse af personlige værnemidler, håndvask og personlig hygiejne.
- (33) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF ⁽²³⁾ har til formål at garantere retten til adgang til miljøoplysninger i medlemsstaterne i overensstemmelse med konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet ⁽²⁴⁾ (Århus-konventionen). Direktiv 2003/4/EF fastsætter omfattende forpligtelser, der vedrører både tilrådighedsstillelse af miljøoplysninger efter anmodning og aktiv formidling af sådanne oplysninger. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF ⁽²⁵⁾ omfatter deling af geografiske informationer, herunder datasæt om forskellige miljøemner. Det er vigtigt, at bestemmelserne i denne forordning vedrørende adgang til oplysninger og dataudvekslingsordninger supplerer disse direktiver og ikke skaber et særskilt regelsæt. Derfor bør bestemmelserne i denne forordning om oplysninger til offentligheden og oplysninger om overvågning af gennemførelsen ikke berøre direktiv 2003/4/EF og 2007/2/EF.
- (34) Data fra medlemsstaterne er afgørende for, at Kommissionen kan overvåge og vurdere denne forordning i forhold til de herved forfulgte målsætninger.
- (35) I overensstemmelse med punkt 22 i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽²⁶⁾ bør Kommissionen foretage en evaluering af denne forordning. Evalueringen bør baseres på de fem kriterier effektivitet, virkningsfuldhed, relevans, sammenhæng og EU-merværdi og bør danne grundlag for konsekvensanalyser af mulige yderligere tiltag. Evalueringen bør tage hensyn til videnskabelige fremskridt, navnlig vedrørende den potentielle virkning af stoffer, der giver anledning til stigende bekymring.
- (36) Mindstekravene til sikker genbrug af rensed byspildevand afspejler den tilgængelige videnskabelige viden og internationalt anerkendte standarder og praksis for genbrug af vand og garanterer, at vandet kan anvendes sikkert til vanding i landbruget, hvilket sikrer et højt beskyttelsesniveau for miljøet og for menneskers og dyrs sundhed. Kommissionen bør i lyset af resultaterne af evalueringen af denne forordning, eller når nye videnskabelige og tekniske fremskridt kræver det, have mulighed for at undersøge behovet for at tage mindstekravene i bilag I, afsnit 2, op til fornyet behandling og bør, hvis det er relevant, fremsætte et lovgivningsforslag om ændring af denne forordning.

⁽²³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF (EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26).

⁽²⁴⁾ EUT L 124 af 17.5.2005, s. 4.

⁽²⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire) (EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1).

⁽²⁶⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- (37) For at tilpasse de vigtige risikostyringselementer til tekniske og videnskabelige fremskridt bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår ændring af de vigtige risikostyringselementer i denne forordning. For at sikre et højt beskyttelsesniveau for miljøet og for menneskers og dyrs sundhed bør Kommissionen endvidere kunne vedtage delegerede retsakter, der supplerer de vigtige risikostyringselementer i denne forordning ved at fastsætte tekniske specifikationer. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelsen af delegerede retsakter.
- (38) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på vedtagelse af detaljerede regler for formatet og præsentationen af de oplysninger vedrørende overvågning af gennemførelsen af denne forordning, som medlemsstaterne skal tilvejebringe, og om formatet og præsentationen af den EU-dækkende oversigt, der udarbejdes af Det Europæiske Miljøagentur. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽²⁷⁾.
- (39) Målet med denne forordning er bl.a. at beskytte miljøet og menneskers og dyrs sundhed. Som Domstolen gentagne gange har påpeget, ville det være uforeneligt med den bindende karakter, som et direktiv ifølge artikel 288, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde har, principielt at udelukke, at en pligt, som pålægges ved et direktiv, kan påberåbes af berørte personer. Denne betragtning gælder også for en forordning, der har som mål at garantere, at genvundet vand er sikkert til vanding i landbruget.
- (40) Medlemsstaterne bør fastsætte de regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af denne forordning, og bør træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de anvendes. Sanktionerne bør være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.
- (41) Målene for denne forordning, nemlig beskyttelse af miljøet og af menneskers og dyrs sundhed, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang eller virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (42) Det er nødvendigt at give medlemsstaterne tilstrækkelig tid til at etablere den administrative infrastruktur, der er nødvendig for anvendelsen af denne forordning, samt for operatørerne til at forberede anvendelsen af de nye regler.
- (43) Med henblik på så vidt muligt at udvikle og fremme genbrug af korrekt rensset spildevand og for at tilvejebringe en væsentlig forbedring af pålideligheden af korrekt rensset spildevand og bæredygtige anvendelsesmetoder bør Unionen støtte forskning og udvikling på dette område via programmet Horisont Europa.
- (44) Formålet med denne forordning er at tilskynde til bæredygtig anvendelse af vand. Med dette mål for øje bør Kommissionen forpligte sig til at anvende EU-programmer, herunder LIFE-programmet, til at støtte lokale initiativer, der omfatter genbrug af korrekt rensset spildevand —

⁽²⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og formål

1. Ved denne forordning fastsættes mindstekrav til vandkvalitet og overvågning og bestemmelser om risikostyring med henblik på sikker brug af genvundet vand i forbindelse med integreret vandforvaltning.
2. Formålet med denne forordning er at garantere, at genvundet vand er sikkert til vanding i landbruget, og derved på en koordineret måde i hele Unionen at sikre et højt beskyttelsesniveau for miljøet og for menneskers og dyrs sundhed, fremme den cirkulære økonomi, støtte tilpasning til klimaændringer og bidrage til målene i direktiv 2000/60/EF gennem håndtering af vandknappe og det heraf følgende pres på vandressourcer, og dermed også bidrage til et velfungerende indre marked.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse, når renset byspildevand genbruges i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, i direktiv 91/271/EØF til vanding i landbruget som fastsat i denne forordnings bilag I, afsnit 1.
2. En medlemsstat kan afgøre, at det ikke er hensigtsmæssigt at genbruge vand til vanding i landbruget i et eller flere af sine vandområdedistrikter eller dele heraf, idet der tages hensyn til følgende kriterier:
 - a) de geografiske og klimatiske forhold i distriktet eller dele deraf
 - b) presset på og tilstanden af andre vandressourcer, herunder den kvantitative tilstand af grundvandsforekomster som omhandlet i direktiv 2000/60/EF
 - c) presset på og tilstanden af overfladevandområder, hvori der udledes renset byspildevand
 - d) de miljømæssige og ressourcerelaterede omkostninger ved genvundet vand og andre vandressourcer.

Enhver afgørelse, der træffes i henhold til det første afsnit, begrundes behørigt ud fra kriterierne, jf. nævnte afsnit, og forelægges Kommissionen. Den tages op til revision, når det er nødvendigt, idet der navnlig tages højde for prognoser for klimaændringer og nationale klimatilpasningsstrategier, og mindst hvert sjette år, idet der tages højde for vandområdeplaner, der er fastlagt i henhold til direktiv 2000/60/EF.

3. Uanset stk. 1 kan forsknings- eller pilotprojekter vedrørende genvindingsfaciliteter fritages fra denne forordning, hvis den kompetente myndighed fastslår, at følgende kriterier er opfyldt:
 - a) forsknings- eller pilotprojektet gennemføres ikke i et vandområde, der anvendes til indvinding af drikkevand, eller en relevant beskyttelseszone, der er udpeget i henhold til direktiv 2000/60/EF
 - b) forsknings- eller pilotprojektet overvåges på passende vis.

Enhver fritagelse efter dette stykke begrænses til en periode på højst fem år.

Afgrøder, der hidrører fra et forsknings- eller pilotprojekt, som er fritaget i henhold til dette stykke, må ikke bringes i omsætning.

4. Denne forordning finder anvendelse uden, at det berører forordning (EF) nr. 852/2004, og udelukker ikke ledere af fødevarer virksomheder fra at opnå den vandkvalitet, som er påkrævet for at overholde nævnte forordning, ved i en senere fase at anvende flere vandrensning muligheder alene eller kombineret med muligheder for ikke-rensning, eller fra at anvende alternative vandkilder til vanding i landbruget.

*Artikel 3***Definitioner**

I denne forordning forstås ved:

- 1) »kompetent myndighed«: en myndighed eller et organ, der er udpeget af en medlemsstat til at opfylde de forpligtelser, der følger af denne forordning vedrørende udstedelse af tilladelser til produktion af eller forsyning med genvundet vand, fritagelser af forsknings- eller pilotprojekter og kontrol af overholdelsen
- 2) »slutbruger«: en fysisk eller juridisk person, hvad enten det er en offentlig eller privat enhed, der anvender genvundet vand til vanding i landbruget
- 3) »byspildevand«: byspildevand som defineret i artikel 2, nr. 1), i direktiv 91/271/EØF
- 4) »genvundet vand«: byspildevand, der er blevet rensat under overholdelse af kravene fastsat i direktiv 91/271/EØF, og som er resultatet af yderligere rensning i en genvindingsfacilitet i overensstemmelse med denne forordnings bilag I, afsnit 2
- 5) »genvindingsfacilitet«: et rensningsanlæg for byspildevand eller en anden facilitet, der rensar byspildevand yderligere under overholdelse af kravene fastsat i direktiv 91/271/EØF med henblik på produktion af vand, der er egnet til brug som fastsat i denne forordnings bilag I, afsnit 1
- 6) »operatør af genvindingsfacilitet«: en fysisk eller juridisk person, der repræsenterer en privat enhed eller en offentlig myndighed, og som driver eller kontrollerer en genvindingsfacilitet
- 7) »fare«: en biologisk, kemisk, fysisk eller radiologisk agens, der kan forårsage skade på mennesker, dyr, afgrøder eller planter, andre jordbaserede biota, akvatiske biota, jordbund eller miljøet generelt
- 8) »risiko«: sandsynligheden for, at identificerede farer forårsager skade inden for en nærmere fastsat tidsramme, herunder hvor alvorlige konsekvenser de får
- 9) »risikostyring«: systematisk styring, der konsekvent sikrer, at genbrug af vand er sikker i en bestemt sammenhæng
- 10) »forebyggende foranstaltning«: en passende handling eller aktivitet, der kan forebygge eller eliminere en sundheds- eller miljørisiko, eller som kan mindske en sådan risiko til et acceptabelt niveau
- 11) »overholdelsespunkt«: det punkt, hvor en operatør af en genvindingsfacilitet leverer genvundet vand til den næste aktør i kæden
- 12) »barriere«: ethvert middel, herunder fysiske eller procesrelaterede skridt eller betingelser for brug, der nedsætter eller forebygger en risiko for infektion hos mennesker ved at forhindre kontakt mellem genvundet vand og produkter til indtagelse og personer, der er direkte udsat for det, eller andre midler, der f.eks. nedsætter koncentrationen af mikroorganismer i det genvundne vand eller forhindrer, at de overlever på produkter til indtagelse
- 13) »tilladelse«: en skriftlig godkendelse udstedt af en kompetent myndighed til at producere eller levere genvundet vand til vanding i landbruget i overensstemmelse med denne forordning
- 14) »ansvarlig part«: en part, der spiller en rolle eller udfører en aktivitet i systemet til genbrug af vand, herunder operatøren af genvindingsfaciliteten, operatøren af rensningsanlægget for byspildevand, hvis dette ikke er operatøren af genvindingsfaciliteten, den relevante myndighed, bortset fra de udpegede kompetente myndigheder, distributionsoperatøren for genvundet vand eller oplagingsoperatøren for genvundet vand

- 15) »system til genbrug af vand«: den infrastruktur og andre tekniske elementer, der er nødvendige for produktion af, forsyning med og brug af genvundet vand; det omfatter alle elementer fra tilledningspunktet i rensningsanlægget for byspildevand til det punkt, hvor genvundet vand bruges til vanding i landbruget, herunder distributions- og oplagingsinfrastruktur, hvor det er relevant.

Artikel 4

Forpligtelser for operatøren af genvindingsfaciliteten og forpligtelser vedrørende kvaliteten af genvundet vand

1. Operatøren af genvindingsfaciliteten sikrer, at genvundet vand beregnet til vanding i landbruget som fastsat i bilag I, afsnit 1, overholder følgende ved overholdelsespunktet:
- a) mindstekravene til vandkvalitet som fastsat i bilag I, afsnit 2
 - b) alle yderligere betingelser vedrørende vandkvaliteten fastsat af den kompetente myndighed i den relevante tilladelse i henhold til artikel 6, stk. 3, litra c) og d).

Efter overholdelsespunktet har operatøren af genvindingsfaciliteten ikke længere ansvar for vandkvaliteten.

2. For at sikre overholdelse, jf. stk. 1, overvåger operatøren af genvindingsfaciliteten vandkvaliteten i overensstemmelse med følgende:
- a) bilag I, afsnit 2
 - b) alle yderligere betingelser vedrørende overvågning fastsat af den kompetente myndighed i den relevante tilladelse i henhold til artikel 6, stk. 3, litra c) og d).

Artikel 5

Risikostyring

1. Med henblik på produktion af, forsyning med og brug af genvundet vand sikrer den kompetente myndighed, at der udarbejdes en risikostyringsplan for genbrug af vand.

En risikostyringsplan for genbrug af vand kan omfatte et eller flere systemer til genbrug af vand.

2. Risikostyringsplanen for genbrug af vand udarbejdes af operatøren af genvindingsfaciliteten, andre ansvarlige parter og slutbrugere, alt efter hvad der er relevant. De ansvarlige parter, som udarbejder risikostyringsplanen for genbrug af vand, hører alle andre relevante ansvarlige parter og slutbrugere, alt efter hvad der er relevant.

3. Risikostyringsplanen for genbrug af vand baseres på alle de vigtige risikostyringselementer, der er fastsat i bilag II. Den identificerer det risikostyringsansvar, som påhviler operatøren af genvindingsfaciliteten og andre ansvarlige parter.

4. Risikostyringsplanen for genbrug af vand skal navnlig:

- a) fastsætte eventuelle yderligere nødvendige krav til operatøren af genvindingsfaciliteten end dem, der er fastsat i bilag I, i overensstemmelse med bilag II, punkt B), for yderligere at mindske eventuelle risici før overholdelsespunktet
- b) identificere farer, risici og passende forebyggende og/eller mulige afhjælpende foranstaltninger i overensstemmelse med bilag II, punkt C)
- c) identificere yderligere barrierer i systemet til genbrug af vand og fastsætte eventuelle yderligere krav, der er nødvendige efter overholdelsespunktet for at sikre, at systemet til genbrug af vand er sikkert, herunder betingelser vedrørende distribution, oplagring og brug, hvor det er relevant, og identificere de parter, der er ansvarlige for opfyldelsen af disse krav.

5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 13 vedrørende ændring af denne forordning for at tilpasse de vigtige risikostyringselementer, der er fastsat i bilag II, til de tekniske og videnskabelige fremskridt.

Kommissionen tillægges endvidere beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 13, der supplerer denne forordning, for at fastlægge tekniske specifikationer for de vigtige risikostyringselementer, der er fastsat i bilag II.

*Artikel 6***Forpligtelser i forbindelse med tilladelser vedrørende genvundet vand**

1. Produktionen af og forsyningen med genvundet vand beregnet til vanding i landbruget som fastsat i bilag I, afsnit 1, er betinget af en tilladelse.
2. De ansvarlige parter i systemet til genbrug af vand, herunder slutbrugeren, hvor det er relevant i henhold til national ret, skal indgive en ansøgning om en tilladelse eller om ændring af en eksisterende tilladelse til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor genvindingsfaciliteten drives eller påtænkes drevet.
3. Tilladelsen skal fastsætte forpligtelserne for operatøren af genvindingsfaciliteten og, hvor det er relevant, for eventuelle andre ansvarlige parter. Tilladelsen skal være baseret på risikostyringsplanen for genbrug af vand og skal bl.a. indeholde følgende:
 - a) kvalitetsklassen eller -klasserne for genvundet vand og den brug i landbrug, som det genvundne vand er tilladt til i henhold til bilag I, anvendelsesstedet, genvindingsfaciliteterne og den anslåede årlige mængde af genvundet vand, der skal produceres
 - b) betingelser vedrørende mindstekravene til vandkvalitet og overvågning som fastsat i bilag I, afsnit 2
 - c) betingelser vedrørende yderligere krav til operatøren af genvindingsfaciliteten som fastsat i risikostyringsplanen for genbrug af vand
 - d) alle andre betingelser, der er nødvendige for at eliminere eventuelle uacceptable risici for miljøet og for menneskers og dyrs sundhed, så enhver risiko er på et acceptabelt niveau
 - e) tilladelsens gyldighedsperiode
 - f) overholdelsespunktet.
4. Med henblik på vurdering af en ansøgning skal den kompetente myndighed høre og udveksle relevante oplysninger med andre relevante myndigheder, navnlig vand- og sundhedsmyndighederne, hvis de ikke er den kompetente myndighed, og enhver anden part, der anses for relevant af den kompetente myndighed.
5. Den kompetente myndighed afgør straks, om tilladelsen skal udstedes. Hvis den kompetente myndighed på grund af ansøgningens kompleksitet har brug for mere end 12 måneder fra modtagelsen af en fuldstændig ansøgning til at afgøre, om en tilladelse skal udstedes, underretter den ansøgeren herom med angivelse af den forventede dato for dens afgørelse.
6. Tilladelser tages regelmæssigt op til fornyet overvejelse og ajourføres hvor nødvendigt, som minimum i følgende tilfælde:
 - a) der har været en væsentlig ændring af kapaciteten
 - b) udstyr er blevet opgraderet
 - c) der er blevet tilføjet nyt udstyr eller nye processer, eller
 - d) der har været ændringer i klimatiske eller andre forhold, der påvirker den økologiske tilstand for overfladevandområder betydeligt.
7. Medlemsstaterne kan kræve, at oplagring, distribution og brug af genvundet vand er betinget af en særlig tilladelse med henblik på at anvende de yderligere krav og barrierer, der er identificeret i risikostyringsplanen for genbrug af vand, jf. artikel 5, stk. 4.

*Artikel 7***Kontrol af overholdelsen**

1. Den kompetente myndighed kontrollerer, om de betingelser, der er fastsat i tilladelsen, overholdes. Kontrollen af overholdelsen udføres ved brug af følgende midler:
 - a) kontrol på stedet
 - b) indsamlede overvågningsdata, navnlig i henhold til denne forordning
 - c) ethvert andet passende middel.

2. I tilfælde af manglende overholdelse af betingelserne i tilladelsen skal den kompetente myndighed pålægge operatøren af genvindingsfaciliteten og, hvor det er relevant, de andre ansvarlige parter at træffe alle nødvendige foranstaltninger for straks at genoprette overholdelsen og omgående underrette de berørte slutbrugere.
3. Hvor manglende overholdelse af betingelserne i tilladelsen udgør en væsentlig risiko for miljøet eller menneskers eller dyrs sundhed, skal operatøren af genvindingsfaciliteten eller eventuelle andre ansvarlige parter straks suspendere forsyning med det genvundne vand, indtil den kompetente myndighed i henhold til procedurer fastlagt i risikostyringsplanen for genbrug af vand har fastslået, at overholdelsen er genoprettet i overensstemmelse med bilag I, afsnit 2, punkt a).
4. Hvis der indtræffer en hændelse, der påvirker overholdelsen af betingelserne i tilladelsen, skal operatøren af genvindingsfaciliteten eller eventuelle andre ansvarlige parter omgående underrette den kompetente myndighed og andre parter, der eventuelt kan være berørt heraf, og meddele den kompetente myndighed de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere virkningerne af en sådan hændelse.
5. Den kompetente myndighed skal regelmæssigt kontrollere, om de ansvarlige parter overholder de foranstaltninger og varetager de opgaver, der er fastsat i risikostyringsplanen for genbrug af vand.

Artikel 8

Samarbejde mellem medlemsstaterne

1. Hvis genbrug af vand har grænseoverskridende relevans, udpeger medlemsstaterne et kontaktpunkt med henblik på samarbejde med andre medlemsstaters kontaktpunkter og kompetente myndigheder, alt efter hvad der er relevant, eller anvender de bestående strukturer, der er etableret i henhold til internationale aftaler.

Kontaktpunkternes eller de bestående strukturers rolle er at:

- a) modtage og sende anmodninger om bistand
- b) yde bistand efter anmodning, og
- c) koordinere kommunikationen mellem kompetente myndigheder.

Inden udstedelse af en tilladelse udveksler de kompetente myndigheder oplysninger om betingelserne i artikel 6, stk. 3, med kontaktpunktet i den medlemsstat, hvor det genvundne vand skal anvendes.

2. Medlemsstaterne besvarer anmodninger om bistand uden unødigt forsinkelse.

Artikel 9

Information og oplysning

At spare på vandressourcerne gennem genbrug af vand er emnet for generelle oplysningskampagner i medlemsstater, hvor genvundet vand anvendes til vanding i landbruget. Sådanne kampagner kan omfatte fremme af fordelene ved sikkert genbrug af vand.

De pågældende medlemsstater kan også iværksætte informationskampagner rettet mod slutbrugerne for at sikre optimal og sikker brug af genvundet vand og derigennem sikre et højt beskyttelsesniveau for miljøet og for menneskers og dyrs sundhed.

Medlemsstaterne kan tilpasse sådanne informations- og oplysningskampagner til omfanget af genbruget af vand.

Artikel 10

Oplysninger til offentligheden

1. Med forbehold af direktiv 2003/4/EF og 2007/2/EF sikrer de medlemsstater, hvor genvundet vand bruges til vanding i landbruget som fastsat i denne forordnings bilag I, afsnit 1, at tilstrækkelige og ajourførte oplysninger om genbrug af vand offentliggøres online eller ved andre midler. Oplysningerne skal omfatte følgende:

- a) mængden og kvaliteten af det genvundne vand, der leveres i overensstemmelse med denne forordning

- b) procentdelen af det genvundne vand i den pågældende medlemsstat, der leveres i overensstemmelse med denne forordning, i forhold til den samlede mængde rensset byspildevand, hvor sådanne data foreligger
 - c) tilladelserne udstedt eller ændret i overensstemmelse med denne forordning, herunder betingelserne fastsat af kompetente myndigheder i henhold til denne forordnings artikel 6, stk. 3
 - d) resultaterne af enhver kontrol af overholdelsen gennemført i henhold til denne forordnings artikel 7, stk. 1
 - e) kontaktpunkter udpeget i henhold til denne forordnings artikel 8, stk. 1.
2. Oplysningerne omhandlet i stk. 1 ajourføres hvert andet år.
3. Medlemsstaterne sikrer, at enhver afgørelse, der træffes i henhold til artikel 2, stk. 2, offentliggøres online eller ved andre midler.

Artikel 11

Oplysninger vedrørende overvågning af gennemførelsen

1. Med forbehold af direktiv 2003/4/EF og 2007/2/EF skal de medlemsstater, hvor genvundet vand bruges til vanding i landbrug som fastsat i denne forordnings bilag I, afsnit 1, bistået af Det Europæiske Miljøagentur:
- a) senest den ... [*seks år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden*] oprette og offentliggøre og derefter hvert sjette år ajourføre et datasæt med oplysninger om resultatet af kontrollen af overholdelsen, jf. denne forordnings artikel 7, stk. 1, samt andre oplysninger, der skal gøres offentliggøres online i henhold til denne forordnings artikel 10
 - b) oprette, offentliggøre og derefter en gang om året ajourføre et datasæt med oplysninger indsamlet i henhold til denne forordnings artikel 7, stk. 1, om tilfælde af manglende overholdelse af betingelserne i tilladelsen samt oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet i henhold til denne forordnings artikel 7, stk. 2 og 3.
2. Medlemsstaterne sikrer, at Kommissionen, Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme har adgang til de datasæt, der er omhandlet i stk. 1.
3. På grundlag af de datasæt, der er omhandlet i stk. 1, udarbejder, offentliggør og ajourfører Det Europæiske Miljøagentur i samråd med medlemsstaterne regelmæssigt eller efter anmodning fra Kommissionen en EU-dækkende oversigt. Denne oversigt skal, hvor det er relevant, indeholde indikatorer for output, resultater og virkninger af denne forordning, kort samt medlemsstaternes rapporter.
4. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastlægge nærmere bestemmelser om formatet og præsentationen af de oplysninger, der skal fremlægges i henhold til stk. 1, samt nærmere bestemmelser for formatet og præsentationen af den EU-dækkende oversigt, der er omhandlet i stk. 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 14.
5. Senest den ... [*to år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden*] fastlægger Kommissionen i samråd med medlemsstaterne retningslinjer til støtte for anvendelsen af denne forordning.

Artikel 12

Evaluering og revision

1. Kommissionen foretager senest den ... [*otte år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden*] en evaluering af denne forordning. Evalueringen skal som minimum bygge på følgende:
- a) erfaringerne fra gennemførelsen af denne forordning
 - b) de datasæt, der er oprettet af medlemsstaterne i henhold til artikel 11, stk. 1, og den EU-dækkende oversigt udarbejdet af Det Europæiske Miljøagentur i henhold til artikel 11, stk. 3

- c) relevante videnskabelige, analytiske og epidemiologiske data
 - d) teknisk og videnskabelig viden
 - e) WHO's anbefalinger, hvis sådanne foreligger, eller andre internationale retningslinjer eller ISO-standarder.
2. Når Kommissionen gennemfører evalueringen tager den særligt hensyn til følgende aspekter:
 - a) mindstekravene som fastsat i bilag I
 - b) vigtige risikostyringselementer som fastsat i bilag II
 - c) de yderligere betingelser, der er fastsat af kompetente myndigheder som fastsat i artikel 6, stk. 3, litra c) og d)
 - d) virkningen af genbrug af vand på miljøet og på menneskers og dyrs sundhed, herunder virkningen af stoffer, der giver anledning til stigende bekymring.
 3. I forbindelse med evalueringen vurderer Kommissionen muligheden for:
 - a) at udvide denne forordnings anvendelsesområde til at omfatte genvundet vand, der er beregnet til yderligere specifikke anvendelser, herunder genbrug til industrielle formål
 - b) at udvide kravene i denne forordning til at omfatte indirekte brug af rensset spildevand.
 4. Kommissionen kan på grundlag af resultaterne af evalueringen, eller når ny teknisk og videnskabelig viden kræver det, undersøge behovet for at tage mindstekravene fastsat i bilag I, afsnit 2, op til fornyet behandling.
 5. Kommissionen fremsætter, hvis det er relevant, et lovgivningsforslag om ændring af denne forordning.

Artikel 13

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 5, stk. 5, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den ... *[dato for denne forordnings ikrafttræden]*. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 5, stk. 5, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 5, stk. 5, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 14

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved direktiv 2000/60/EF. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

Artikel 15

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af bestemmelserne i denne forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de anvendes. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest den ... [*fire år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden*] Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger og underretter den om senere ændringer, der berører dem.

Artikel 16

Ikrafttræden og anvendelsesdato

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den ... [*tre år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden*].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i ..., den ...

På Europa-Parlamentets vegne

...

Formand

På Rådets vegne

...

Formand

—

BILAG I

ANVENDELSER OG MINDSTEKRAV

Afsnit 1. Anvendelser af genvundet vand

Vanding i landbruget

Ved vanding i landbruget forstås vanding af følgende typer afgrøder:

- fødevareafgrøder, der spises rå, dvs. afgrøder, der er beregnet til konsum i enten rå eller uforarbejdet tilstand
- forarbejdede fødevareafgrøder, dvs. afgrøder, der er beregnet til konsum efter en forarbejdningsproces (dvs. tilberedt eller industrielt forarbejdet)
- nonfoodafgrøder, dvs. afgrøder, der ikke er beregnet til konsum (f.eks. afgrøder til foder og grovfoder, fiber, ornamental brug, frø, energi og græsplanter).

Uden at det berører anden relevant EU-lovgivning på miljø- og sundhedsområdet, kan medlemsstaterne bruge genvundet vand til yderligere anvendelsesformål, f.eks.:

- industrielt genbrug af vand, og
- rekreative og miljømæssige formål.

Afsnit 2. Mindstekrav

Mindstekrav gældende for genvundet vand beregnet til vanding i landbruget

Kvalitetsklasserne for genvundet vand og de tilladte anvendelser og vandingsmetoder for hver klasse er anført i tabel 1. Mindstekravene til vandkvaliteten er anført i punkt a), tabel 2. Minimumsfrekvens og performancemål med hensyn til overvågning af genvundet vand er fastsat i punkt b), tabel 3 (rutinemæssig overvågning) og tabel 4 (valideringsovervågning).

Afgrøder i hver af kategorierne, vandes med genvundet vand af den tilsvarende minimumskvalitetsklasse for genvundet vand, jf. tabel 1, medmindre der anvendes yderligere passende barrierer, jf. artikel 5, stk. 4, litra c), hvilket fører til, at kvalitetskravene i punkt a), tabel 2, er opfyldt. Sådanne yderligere barrierer kan baseres på den vejledende liste over forebyggende foranstaltninger, der er omhandlet i bilag II, punkt 7, eller i andre tilsvarende nationale eller internationale standarder, f.eks. ISO 16075-2.

Tabel 1

Kvalitetsklasser for genvundet vand og tilladt brug i landbrug samt vandingsmetode

Minimumskvalitetsklasse for genvundet vand	Afgrødekategori (*)	Vandingsmetode
A	Alle fødevareafgrøder, der spises rå, hvor den spiselige del er i direkte kontakt med genvundet vand, og rodfrugtafgrøder, der spises rå	Alle vandingsmetoder
B	Fødevareafgrøder, der spises rå, og hvor den spiselige del vokser over jorden uden direkte kontakt med genvundet vand, forarbejdede fødevareafgrøder og nonfoodafgrøder, herunder foderafgrøder anvendt til mælke- eller kødproducerende dyr	Alle vandingsmetoder

Minimumskvalitetsklasse for genvundet vand	Afgrødekategori (*)	Vandingsmetode
C	Fødevareafgrøder, der spises rå, og hvor den spiselige del vokser over jorden uden direkte kontakt med genvundet vand, forarbejdede fødevareafgrøder og nonfoodafgrøder, herunder foderafgrøder anvendt til mælke- eller kødproducerende dyr	Drypvanding (**) eller en anden vandingsmetode uden direkte kontakt med den spiselige del af afgrøden
D	Industri-, energi- og frøafgrøder	Alle vandingsmetoder (***)

(*) Hvis den samme type vandede afgrøde falder ind under flere kategorier i tabel 1, finder kravene i den strengeste kategori anvendelse.

(**) Drypvanding (også kaldet vanding ved overrisling) er et mikrovandingsssystem, som kan tilføre vanddråber eller små vandstrømme til planterne, hvor vandet drypper ned på jorden eller tilføres direkte under jordoverfladen ved meget lave hastigheder (2-20 liter i timen) fra et system med plastrør med lille diameter forsynet med udløb, der kaldes dyser eller dryppere.

(***) I tilfælde af vandingsmetoder, der imiterer regn, bør der lægges særlig vægt på beskyttelse af arbejdstageres eller andre tilstedeværendes sundhed. Til dette formål træffes der passende forebyggende foranstaltninger.

a) Mindstekrav til vandkvalitet

Tabel 2

Kvalitetskrav til genvundet vand til vanding i landbruget

Kvalitetsklasse for genvundet vand	Indikativt teknologisk mål	Kvalitetskrav				Andet
		<i>E. coli</i> (antal/100 ml)	BOD ₅ (mg/l)	TSS (mg/l)	Turbiditet (NTU)	
A	Sekundær rensning, filtrering og desinfektion	≤ 10	≤ 10	≤ 10	≤ 5	<i>Legionella</i> spp.: < 1 000 cfu/l, hvor der er en risiko for aerosoltåger
B	Sekundær rensning og desinfektion	≤ 100	I henhold til direktiv 91/271/EØF (Bilag I, tabel 1)	I henhold til direktiv 91/271/EØF (Bilag I, tabel 1)	—	Intestinale nematoder (æg fra indvoldsorm): ≤ 1 æg/l til vanding af græsarealer eller foderafgrøder
C	Sekundær rensning og desinfektion	≤ 1 000			—	
D	Sekundær rensning og desinfektion	≤ 10 000			—	

Genvundet vand betragtes som værende i overensstemmelse med kravene i tabel 2, hvor målingerne for dette genvundne vand opfylder alle følgende kriterier:

- de anførte værdier for *E. coli*, *Legionella* spp. og intestinale nematoder er opfyldt i 90 % eller flere af prøverne; ingen af værdierne i prøverne overskrider den maksimale afvigelsestærskel på 1 logaritteenhed for den anførte værdi for *E. coli* og *Legionella* og 100 % af den anførte værdi for intestinale nematoder
- de anførte værdier for BOD₅, TSS og turbiditet i klasse A er opfyldt i 90 % eller flere af prøverne; ingen af værdierne i prøverne overskrider den maksimale afvigelsestærskel på 100 % af den anførte værdi.

b) Mindstekrav til overvågning

Operatører af genvindingsfaciliteter skal udføre rutinemæssig overvågning med henblik på at kontrollere, at det genvundne vand er i overensstemmelse med mindstekravene til vandkvalitet som fastsat i punkt a). Den rutinemæssige overvågning skal indgå i kontrolprocedurerne for systemet til genbrug af vand.

De prøver, der skal anvendes til at kontrollere, om de mikrobiologiske parametre er overholdt ved overholdelsespunktet, tages i overensstemmelse med EN ISO 19458 eller andre nationale eller internationale standarder, der sikrer en tilsvarende kvalitet.

Tabel 3

Mindstefrekvens for rutinemæssig overvågning af genvundet vand til vanding i landbruget

Kvalitetsklasse for genvundet vand	Mindstefrekvens for overvågning					
	<i>E. coli</i>	BOD ₅	TSS	Turbiditet	<i>Legionella</i> spp. (hvis relevant)	Intestinale nematoder (hvis relevant)
A	En gang pr. uge	En gang pr. uge	En gang pr. uge	Løbende	To gange pr. måned	To gange pr. måned eller som fastsat af operatøren af genvindingsfaciliteten afhængigt af antallet af æg i det spildevand, som tilledes genvindingsfaciliteten
B	En gang pr. uge	I henhold til direktiv 91/271/EØF	I henhold til direktiv 91/271/EØF	—		
C	To gange pr. måned	(Bilag I, afsnit D)	(Bilag I, afsnit D)	—		
D	To gange pr. måned			—		

Valideringsovervågningen udføres, før en ny genvindingsfacilitet tages i brug.

Genvindingsfaciliteter, der allerede er i drift og opfylder kvalitetskravene til genvundet vand i punkt a), tabel 2, den ... [datoen for denne forordnings ikrafttræden], er undtaget fra forpligtelsen med hensyn til valideringsovervågningen.

Valideringsovervågningen udføres dog i alle tilfælde, hvor der opgraderes udstyr, og når der tilføjes nyt udstyr eller nye processer.

Valideringsovervågning udføres for den af kvalitetsklasserne for genvundet vand med de strengeste betingelser, klasse A, for at vurdere, om performancemålene (log₁₀-reduktion) overholdes. Valideringsovervågning indebærer overvågning af de indikatormikroorganismer, der er forbundet med hver gruppe af patogener, nemlig bakterier, virus og protozoer. De udvalgte indikatormikroorganismer er *E. coli* for patogene bakterier, F-specifikke colifager, somatiske colifager eller colifager for patogene virus og *Clostridium perfringens*-sporer eller sporedannende sulfatreducerende bakterier for protozoer. Performancemålene (log₁₀-reduktion) for valideringsovervågningen for de udvalgte indikatormikroorganismer er anført i tabel 4 og skal være opfyldt ved overholdelsespunktet under hensyntagen til koncentrationerne i det rå spildevand, der tilledes rensningsanlægget for byspildevand. Mindst 90 % af valideringsprøverne skal opfylde eller overstige performancemålene.

Hvis en biologisk indikator ikke er til stede i det rå spildevand i en så tilstrækkelig mængde, at log₁₀-reduktionen kan opnås, betyder fraværet af en sådan biologisk indikator i genvundet vand, at valideringskravene er overholdt. Opfyldelsen af overholdelsesmålet kan fastslås ved analytisk kontrol ved addition af den performance, der tildeles de individuelle rensningstrin på baggrund af videnskabelig dokumentation for standardiserede og veletablerede processer, såsom offentliggjorte data fra trærapporter eller casestudier, eller som er testet i et laboratorium under kontrollerede forhold med henblik på innovativ rensning.

Tabel 4

Valideringsovervågning af genvundet vand til vanding i landbruget

Genvundet vandkvalitetsklasse	Indikatormikroorganismer (*)	Performancemål for rensningskæden (log ₁₀ -reduktion)
A	<i>E. coli</i>	≥ 5,0
	Samlet antal colifager/F-specifikke colifager/somatiske colifager/colifager (**)	≥ 6,0
	<i>Clostridium perfringens</i> -sporer/sporedannende sulfatreducerende bakterier (***)	≥ 4,0 (ved <i>Clostridium perfringens</i> -sporer) ≥ 5,0 (ved sporedannende sulfatreducerende bakterier)

(*) Referencepatogenerne *campylobacter*, rotavirus og *cryptosporidium* kan ligeledes anvendes med henblik på valideringsovervågning i stedet for de foreslåede indikatormikroorganismer. I så fald anvendes følgende log₁₀-reduktionsmål for performance: *Campylobacter* (≥ 5,0), rotavirus (≥ 6,0) og *cryptosporidium* (≥ 5,0).

(**) Det samlede antal colifager er valgt som den mest passende indikator for virus. Hvis analyse af det samlede antal colifager dog ikke er mulig, analyseres mindst en af dem (F-specifikke eller somatiske colifager).

(***) *Clostridium perfringens*-sporer er valgt som den mest passende indikator for protozoer. Sporedannende sulfatreducerende bakterier er dog et alternativ, hvis koncentrationen af *Clostridium perfringens*-sporer ikke gør det muligt at validere den påkrævede log₁₀-reduktion.

Analysemetoder til overvågning skal valideres og dokumenteres i overensstemmelse med EN ISO/IEC-17025 eller andre nationale eller internationale standarder, der sikrer en tilsvarende kvalitet.

BILAG II

A) Vigtige risikostyringselementer

Risikostyring omfatter afdækning og styring af risici på en proaktiv måde for at sikre, at genvundet vand bruges og forvaltes sikkert, og at der ikke er en risiko for miljøet eller for menneskers eller dyrs sundhed. Med henblik herpå udarbejdes der en risikostyringsplan for genbrug af vand på grundlag af på følgende elementer:

1. Beskrivelse af det samlede system til genbrug af vand fra spildevandets tilledning til rensningsanlægget for byspildevand til anvendelsespunktet, herunder kilderne til spildevand, rensningstrinnene og teknologierne anvendt i genvindingsfaciliteten, forsynings-, distributions- og oplagringsinfrastrukturen, den påtænkte anvendelse, anvendelsesstedet og -perioden (f.eks. midlertidig eller ad hoc-anvendelse), vandingstype, type af afgrøde, andre vandkilder, hvis en kombination påtænkes anvendt, og mængder af genvundet vand, der skal leveres.
2. Identifikation af alle parter, der er involveret i systemet til genbrug af vand, og en klar beskrivelse af deres roller og ansvarsområder.
3. Påvisning af potentielle farer, navnlig tilstedeværelsen af forurenende stoffer og patogener, samt muligheden for farlige hændelser såsom rensningsfejl eller utilsigtet lækage eller forurening af systemet til genbrug af vand.
4. Udpegning af de miljøer og befolkninger, der er udsat for risici, og eksponeringsvejene for de identificerede potentielle farer under hensyntagen til specifikke miljøfaktorer såsom lokal hydrogeologi, topografi, jordbundstype og økologi samt faktorer relateret til typen af afgrøder og landbrugs- og vandingsskik. Overvejelser om eventuelle irreversible eller langsigtede negative miljø- og sundhedsmæssige virkninger af vandgenvindingsoperationen understøttet af videnskabelig dokumentation.
5. Vurdering af risici for miljøet og for menneskers og dyrs sundhed under hensyntagen til arten af de identificerede potentielle farer, varigheden af de påtænkte anvendelser, de udpegede miljøer og befolkninger, der risikerer eksponering for disse farer, og alvoren af farenes mulige virkninger under hensyntagen til forsigtighedsprincippet, tillige med al relevant EU-lovgivning og national lovgivning samt vejledningsdokumenter og mindstekrav i forbindelse med fødevarer- og fodersikkerhed og sikkerhed for arbejdstagere. Risikovurderingen kan baseres på en gennemgang af tilgængelige videnskabelige undersøgelser og data.

Risikovurderingen indeholder følgende elementer:

- a) en vurdering af risici for miljøet, herunder alle følgende:
 - i) bekræftelse af farenes art, herunder, hvor det er relevant, forventet nuleffektniveau
 - ii) vurdering af det potentielle eksponeringsområde
 - iii) karakterisering af risiciene.
- b) en vurdering af risici for menneskers og dyrs sundhed, herunder alle følgende:
 - i) bekræftelse af farenes art, herunder, hvor det er relevant, dosis-virkningsforhold
 - ii) vurdering af det potentielle dosis- eller eksponeringsområde
 - iii) karakterisering af risiciene.

Risikovurderingen kan gennemføres ved hjælp af en kvalitativ eller semikvantitativ risikovurdering. En kvantitativ risikovurdering anvendes, når der er tilstrækkelige underbyggende data eller i projekter, der indebærer en potentiel høj risiko for miljøet eller folkesundheden.

Følgende krav og forpligtelser inddrages som minimum i risikovurderingen:

- a) kravet om at mindske og forebygge vandforurening forårsaget af nitrater i henhold til direktiv 91/676/EØF
- b) forpligtelsen til at opfylde kravene til beskyttede drikkevandsområder i direktiv 98/83/EF

- c) kravet om at opfylde miljømålene i direktiv 2000/60/EF
- d) kravet om at forhindre grundvandsforurening i overensstemmelse med direktiv 2006/118/EF
- e) kravet om at opfylde miljøkvalitetskrav for prioriterede stoffer og visse andre forurenende stoffer fastsat i direktiv 2008/105/EF
- f) kravet om at opfylde miljøkvalitetskravene for forurenende stoffer af national interesse, nemlig vandområdespecifikke forurenende stoffer, der er fastsat i direktiv 2000/60/EF
- g) kravet om at opfylde badevandskvalitetskravene i direktiv 2006/7/EF
- h) kravene til beskyttelse af miljøet, navnlig jorden, i forbindelse med brug i landbruget af slam fra rensningsanlæg i henhold til direktiv 86/278/EØF
- i) kravene til fødevarerhygiejne som fastsat i forordning (EF) nr. 852/2004 og retningslinjerne i meddelelse fra Kommissionen om vejledning om imødegåelse af mikrobiologiske risici i friske frugter og grøntsager i primærproduktionen gennem god hygiejne
- j) kravene til foderstofferhygiejne fastsat i forordning (EF) nr. 183/2005
- k) kravet om overholdelse af de relevante mikrobiologiske kriterier i forordning (EF) nr. 2073/2005
- l) kravene til grænseværdier for bestemte forurenende stoffer i fødevarer fastsat i forordning (EF) nr. 1881/2006
- m) kravene til maksimalgrænseværdier for pesticidrester i eller på fødevarer og foderstoffer fastsat i forordning (EF) nr. 396/2005
- n) kravene til dyresundhed fastsat i forordning (EF) nr. 1069/2009 og (EU) nr. 142/2011.

B) Betingelser vedrørende de yderligere krav

6. Overvejelse af krav til vandkvalitet og overvågning, som supplerer eller er strengere end dem, der er angivet i bilag I, afsnit 2, eller begge, hvis det er nødvendigt og hensigtsmæssigt for at sikre tilstrækkelig beskyttelse af miljøet og af menneskers og dyrs sundhed, navnlig når der er tydelig videnskabelig dokumentation for, at risikoen stammer fra genvundet vand og ikke fra andre kilder.

Afhængigt af resultatet af den risikovurdering, der er omhandlet i punkt 5, kan sådanne yderligere krav navnlig vedrøre:

- a) tungmetaller
- b) pesticider
- c) biprodukter fra desinfektion
- d) lægemidler
- e) andre stoffer, der giver anledning til stigende bekymring, herunder forurenende mikroorganismer og mikroplast
- f) antimikrobiel resistens.

C) Forebyggende foranstaltninger

7. Udpegning af forebyggende foranstaltninger, der allerede er indført, eller som bør træffes for at begrænse risici, således at alle identificerede risici kan styres på passende vis. Der lægges særlig vægt på vandområder, der anvendes til indvinding af drikkevand, og relevante beskyttelseszoner.

Sådanne forebyggende foranstaltninger kan omfatte:

- a) adgangskontrol
- b) yderligere desinfektion eller foranstaltninger til fjernelse af forurenende stoffer

- c) specifikke vandingsteknologier, der mindsker risikoen for dannelse af aerosoltåger (f.eks. drypvanding)
- d) særlige krav til sprinklervanding (f.eks. maksimal vindhastighed, afstand mellem sprinkler og følsomme områder)
- e) særlige krav til landbrugsmarker (f.eks. hældning, markens vandmætning og karstområder)
- f) fremme af patogeners død før høst
- g) fastsættelse af mindstekrav til sikkerhedsafstande (f.eks. fra overfladevand, herunder kilder til husdyr, eller aktiviteter som akvakultur, fiskeopdræt, akvakultur med skaldyr, svømning og andre vandsportsaktiviteter)
- h) skiltning ved vandingsområder, som angiver, at der anvendes genvundet vand, som ikke er egnet til konsum.

Specifikke forebyggende foranstaltninger, der kan være relevante, er anført i tabel 1.

Tabel 1

Specifikke forebyggende foranstaltninger

Genvundet vandkvalitetsklasse	Specifikke forebyggende foranstaltninger
A	— Svin må ikke udsættes for foder, der er vandet med genvundet vand, medmindre der findes tilstrækkelige data til at indikere, at risikoen i det givne tilfælde kan styres.
B	<ul style="list-style-type: none"> — Forbud mod høst af produkter, som stadig er våde efter at være vandet, eller nedfaldne produkter. — Udelukkelse af lakterende malkekvæg fra græsgange, indtil græsset er tørt. — Foder skal være tørret eller ensileret før emballering. — Svin må ikke udsættes for foder, der er vandet med genvundet vand, medmindre der findes tilstrækkelige data til at indikere, at risikoen i det givne tilfælde kan styres.
C	<ul style="list-style-type: none"> — Forbud mod høst af produkter, som stadig er våde efter at være vandet, eller nedfaldne produkter. — Udelukkelse af græssende dyr fra græsgange i fem dage efter sidste vanding. — Foder skal være tørret eller ensileret før emballering. — Svin må ikke udsættes for foder, der er vandet med genvundet vand, medmindre der findes tilstrækkelige data til at indikere, at risikoen i det givne tilfælde kan styres.
D	— Forbud mod høst af produkter, som stadig er våde efter at være vandet, eller nedfaldne produkter.

8. Passende kvalitetskontrollsystemer og -procedurer, herunder overvågning af det genvundne vand med henblik på relevante parametre, og passende vedligeholdelsesprogrammer for udstyr.

Det anbefales, at operatøren af genvindingsfaciliteten opretter og vedligeholder et kvalitetsstyringssystem, der er certificeret i henhold til ISO 9001 eller tilsvarende.

9. Miljøovervågningssystemer, som skal sikre, at der indgives feedback fra overvågningen, og at alle processer og procedurer er behørigt valideret og dokumenteret.
10. Hensigtsmæssige systemer til styring af hændelser og nødsituationer, herunder procedurer til at informere alle relevante parter på passende måde om en sådan begivenhed, og jævnlig ajourføring af beredskabsplanen.

Medlemsstaterne kan anvende eksisterende internationale retningslinjer eller standarder, f.eks. ISO 20426:2018 Guidelines for health risk assessment and management for non-potable water reuse, ISO 16075:2015 Guidelines for treated waste water use for irrigation projects eller andre tilsvarende standarder, som er godkendt på internationalt plan, eller WHO's retningslinjer som instrumenter til systematisk påvisning af farer, evaluering og styring af risici, baseret på en prioritering, der anvendes for hele kæden (fra rensning af byspildevand til genbrug til distribution og anvendelse til vanding i landbruget og til kontrol af virkningerne) og på den specifikke risikovurdering på stedet.

11. Sikring af, at der etableres koordineringsmekanismer mellem forskellige aktører for at garantere sikker produktion og brug af genvundet vand.
-